

[Starcke.]

Interesser? Det er meget vigtigt, at vi i Forvejen er klar over, om vi afskriver en Del af vor Suverænitet og giver et Finansinstitut en Vetoret og Ret til at blande sig i vor Løvgivning. Betyder denne Overenskomst, at Danmark egentlig erklærer, at vi ikke længer er i Stand til at klare vore egne Sager? Betyder det, at Danmark ikke kan gaa til en Afvikling af sine Restriktioner, før Laanet er tilbagebetalt, eller Interbanken giver sin Tilladelse dertil? Betyder det, at Danmark f. Eks. ikke kan gaa ind i en Frihandelspolitik?

Den højtærede Finansminister erklærede i sin Fremsettelsestale, at det betød, at Danmark maatte være rede til at bære de Restriktioner og Begrænsninger i Forbruket, som hertil kunde blive nødvendige. Jeg synes, det er en meget uhyggelig Udtalelse. Efter vort Skøn, giver dette Laan Danmark en Fordel derigennem, at det er en Fordel for Landet i Øjeblikket at faa Kredit til Genopbygning, til Reetablering og til Reinvestering for at faa Produktionen i Gang. Men naar det drejer sig om et saa relativt beskeden Beløb, som det egentlig gør her, er denne Fordel efter vort Skøn mindre end de store Ulemper, som Danmark faar ved en ekstranational Binding af vore Restriktioner, ved ydmygende Indskrænkninger i vor Suverænitet og Værdighed. Jeg synes derfor, man maaske burde overveje at sige, at paa de Betingelser kan Interbanken beholde sine Penge selv.

Vi kan derfor fra vor Side ikke love at yde Tilslutning til dette Forslags Gennemførelse.

Stærmose: Jeg skal begrænse mig til at bekræfte det Tilsagn om Støtte til Forslaget, som vor Gruppens Formand gav, da Sagen var til Behandling i Mødet mellem Partiformændene og Regeringsrepræsentanterne for en Uge siden.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Jeg beklager, at jeg i Gaar fejlagtigt fremsatte dette Forslag til Rigsdagsbeslutning paa et i Henhold til de gældende Regler for tidligt Tidspunkt. Jeg beder den højtærede Formand modtage min Undskyldning herfor.

Jeg skal i øvrigt takke de ærede Ordførere, som har givet Forslaget deres Tilslutning.

I Anledning af forskellige af de Udtalelser, der er fremsat, skal jeg gøre enkelte Bemærkninger. Der er flere af de ærede Ordførere, der har været inde paa det Spørgs-

maal, om der ved den Laanekontrakt, som her er sluttet, suppleret med det Brev til Præsidenten for Den internationale Bank, som jeg har underskrevet, skulde være sket noget Indgreb i Rigsdagens og Regeringens suveræne Ret til at bestemme, hvornaar Restriktioner eller andre Bestemmelser i dette Land skal indføres eller ophæves. Jeg skal paa Foranledning af det, der herom er sagt, bekræfte min i Finansudvalget afgivne Udtalelse om, at nogen saadan Indskrænkning i Danmarks Myndighedsrettigheder naturligvis ikke foreligger. Som jeg oplyste i Finansudvalget, kan man i øvrigt se dette bekræftet ved at læse Statutterne for Den internationale Valutafond, der jo er en Søsterinstitution til Den internationale Bank og blev oprettet sammen med denne til Lettelse af det internationale Pengesamkvem efter Krigen. Det hedder i Den internationale Valutafonds Statutter, at de forskellige Lande med visse Forbehold skal undgaa saa vidt muligt at indføre Restriktioner under Betalingsamkvem i Udenrigshandelen, og at de forpligter sig til at afskaffe saadanne Restriktioner, og saa staar der: „naar de skønner, at deres Betalingsforhold tillader det“. Det vil altsaa sige, at det er overladt til de enkelte Landes Skøn at finde ud af, hvornaar de kan afskaffe de Restriktioner, som de har maattet indføre. Det samme maa naturligvis gælde her, naar vi over for Den internationale Bank har udtalt, at vi i den Tid, hvori det er nødvendigt, vil opretholde forskellige Restriktioner. Det maa da her blive Regeringens og Rigsdagens Skøn, hvornaar Forholdene tillader, at disse afvikles.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller vilde i øvrigt gerne have Oplysning om den valutamæssige Stilling, om Balanceplanen, og om hvad der er sagt om Marshall-Planen. Jeg kan ikke paa staaende Fod give en lang Redegørelse for disse Ting, men er naturligvis villig til at skaffe Udvalget de Oplysninger, som man maatte ønske.

Det er rigtigt, at jeg over for Finansudvalget har fremsat Anmodning om Tilladelse til at overføre Kroneprovenuet af dette Laan til Statens Reguleringskonto i Danmarks Nationalbank. Finansudvalget udtalte, dengang jeg var til Samraad, at man ikke kunde tage Stilling dertil paa staaende Fod. Jeg venter altsaa stadig paa Besked fra Finansudvalget i dette Spørgsmaal og haaber, at den Besked, jeg faar, vil gaa ud paa, at man tilslutter sig mit Forslag om, at de Kroner, man der faar til Raadighed, ca. 200 Mill. Kr., anvendes til Pengesaneringsformaal ved at afskrives paa Reguleringskontoen.